

Nr druku 1293 - 1
Projekt Prezydenta Miasta
Lublin
z dnia 12.05.2010
Wpłynęło do Biura Rady
Miasta
w dniu 12.05.2010

Uchwała nr
Rady Miasta Lublin
z dnia.....

w sprawie nadania imienia Szkole Podstawowej nr 52 w Lublinie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. nr 142 z 2001 r., poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (Dz. U. nr 256 z 2004 r., poz. 2572 z późniejszymi zmianami) w związku z § 1 ust. 4 załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (Dz. U. nr 61, poz. 624, z późniejszymi zmianami), uwzględniając wniosek Rady Pedagogicznej, Rady Rodziców i Samorządu Uczniowskiego Szkoły Podstawowej nr 52 w Lublinie - Rada Miasta Lublin uchwala, co następuje:

§ 1

Szkole Podstawowej nr 52 w Lublinie z siedzibą przy ul. Władysława Jagiełły 11 nadaje się imię **Marii Konopnickiej**.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem 8 października 2010 roku.

Zastępca Prezydenta Miasta Lublin

Włodzimierz Wysocki

RADCA PRAWNY

Małgorzata Kucharska

~~Radca prawny R.~~

~~mgr Ewa Ciunkiewicz-Sprawa~~
(dyrektor wydziału)

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA

Piotr Kowalczyk

UZASADNIENIE

Dyrektor Szkoły Podstawowej nr 52 w Lublinie skierował do Rady Miasta Lublin, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Lublin, wspólny wniosek Rady Pedagogicznej, Rady Rodziców i Samorządu Uczniowskiego Szkoły Podstawowej nr 52 w Lublinie w sprawie nadania szkole imienia Marii Konopnickiej. Wniosek, o którym mowa stanowi załącznik do niniejszego uzasadnienia.

Nadanie szkole imienia należy do kompetencji Rady Miasta, co wynika zarówno z ustawy o samorządzie gminnym, jak też z przepisów prawa oświatowego. Zgodnie z art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. nr 142 z 2001 r., poz. 1591, z późniejszymi zmianami) cyt: „*Do właściwości rady gminy należą wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, o ile ustawy nie stanowią inaczej*”.

Z art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (Dz. U. nr 256 z 2004 r., poz. 2572) wynika, że „*Zakładanie i prowadzenie publicznych przedszkoli, w tym z oddziałami integracyjnymi oraz przedszkoli specjalnych, szkół podstawowych oraz gimnazjów [...] należy do zadań własnych gmin*”.

Ramowy statut publicznego przedszkola oraz publicznych szkół w § 1 ust. 4 załącznika nr 2 do Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. (Dz. U. nr 61, poz. 624, z późniejszymi zmianami) stanowi, iż imię szkole nadaje organ prowadzący na wniosek rady szkoły lub na wspólny wniosek rady pedagogicznej, rady rodziców i samorządu uczniowskiego.

Wniosek złożony przez dyrektora Szkoły Podstawowej nr 52 w Lublinie spełnia wszystkie wymogi formalne przewidziane w cytowanych wyżej przepisach prawa.

Biografia Marii Konopnickiej jest przykładem odwagi życia w trudnej epoce bez niepodległości.

Maria Konopnicka z domu Wasiłowska urodziła się 23 maja 1842 w Suwałkach, gdzie wychowywała się wraz z rodzeństwem do siódmego roku życia. W 1849 kiedy Maria miała siedem lat, rodzina Wasiłowskich przeniosła się do Kalisza. Od kiedy w 1854 roku zmarła matka Marii Konopnickiej, wychowaniem dzieci zajmował się ojciec, który był prawnikiem, obrońcą Prokuratorii Generalnej i Patronem Trybunału Cywilnego, znawcą i miłośnikiem literatury. Maria Konopnicka wyszła za mąż we wrześniu 1862 roku. Zaraz po ślubie wyjechała z Kalisza zamieszkując w Bronowie k. Poddębic, a potem w Gusinie na terenie ówczesnej guberni kaliskiej (dziś województwo łódzkie).

W 1870 roku zadebiutowała na łamach „Kaliszanina” wierszem „W zimowy poranek”. Przychylne przyjęcie cyklu poetyckiego „W górach”, opublikowanego w „Tygodniku Ilustrowanym” w 1876 r. zdecydowało o poświęceniu się literaturze i osiedleniu wraz z dziećmi w Warszawie, gdzie mieszkała do 1890 roku.

Jej największe dzieła to: „Cztery nowele” (1888), „Moi znajomi”(1890), „Dym”, „Na drodze”, „Nowele”, „Ludzie i rzeczy”, „Na normandzkim brzegu”, „Mendel Gdański”, „Miłosierdzie gminy”, „Nasza szkapa” oraz wiersze: wspomniany wcześniej „Zimowy poranek”, „Kaliszowi”, „Memu miastu”, „Rota”, „Wolny najmita”, „W poranek”, „Tęsknota”, „Noc”, „Kubek”.

Maria Konopnicka pisała również utwory dla dzieci min.: „Stefek Burczymucha” „Śpiewnik dla dzieci”, „O Janku Wędrowniczku”, „O krasnoludkach i sierotce Marysi”, „Na jagody”.

Wrażliwość i umiejętność wejścia w świat dziecka to cechy autorki, dzięki którym Jej utwory stały się ponadczasowe. W swoich utworach z miłością pochyla się

nad dzieckiem, jego małymi i dużymi dramataми, uczy i wychowuje, ale także bawi, wzrusza i uczy patriotyzmu. Wiktor Gomulicki (poeta i powieściopisarz) napisał: "Talent Konopnickiej narodził się z dobroci".

Maria Konopnicka z niezwykłą szczerością i odwagą mówi o niesprawiedliwości i dyskryminacji społecznej. Jej utwory emanują umiłowaniem Ojczyzny i człowieka.

Obok uprawiania twórczości literackiej aktywnie uczestniczyła w życiu społeczno-kulturalnym, pracowała również jako korepetytorka.

Trud wychowania samotnie sześciorga dzieci, ciężkie doświadczenia osobiste, a jednocześnie rzetelna i absorbująca praca, działalność społeczna, świadczą o niezłomności charakteru Marii Konopnickiej. Jej postawa burzy schematy postrzegania roli kobiety w XIX wieku.

Od 1890 przebywała w kilku krajach Europy Zachodniej, współpracując z prasą krajową, zrzeszeniami polskimi na obczyźnie, komitetami pomocy dla wywłaszczonej ludności Górnego Śląska i Wielkopolski, a także współorganizowała międzynarodowy protest przeciwko prześladowaniu dzieci polskich we Wrześni (1901-1902).

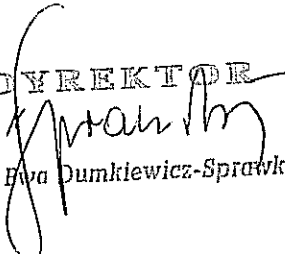
Na dwudziestopięciolecie pracy pisarskiej, w roku 1903 Maria Konopnicka otrzymała w darze narodowym dworek w Żarnowcu pod Krosnem.

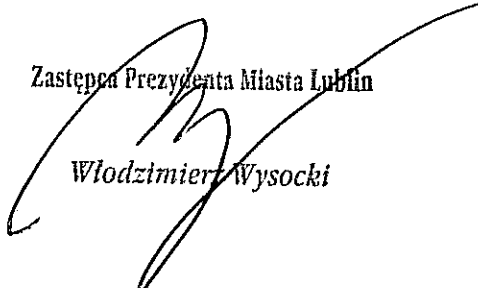
W latach 1905-1907 przebywała w Warszawie, gdzie organizowała pomoc dla uwięzionych przez władze carskie i ich rodzin. Wyrazem jej protestu przeciw polityce germanizacyjnej było ogłoszenie w 1908 roku „Roty”. (Od czasu obchodu rocznicy grunwaldzkiej w 1910 roku wiersz zdobył niezwykłą popularność jako pieśń z muzyką Feliksa Nowowiejskiego).

Zmarła 8 października 1910 roku we Lwowie, została pochowana na cmentarzu Łyczakowskim. Pogrzeb Marii Konopnickiej stał się wielką manifestacją patriotyczną, w której udział wzięło blisko 50 000 osób.

Szkoła Podstawowa nr 52 w Lublinie, przyjmując imię Marii Konopnickiej, zamierza z ogromnym zaangażowaniem i odpowiedzialnością realizować program wychowawczy oparty na zasadach: umiłowania Ojczyzny, wolności, wrażliwości i szacunku do drugiego człowieka. Zasadach, które były tak bliskie Marii Konopnickiej.

Uroczystość nadania imienia jest planowana przez Szkołę w dniu 8 października 2010 roku.

DYREKTOR

mgr Ewa Dumkiewicz-Sprawka

Zastępca Prezydenta Miasta Lublin

Włodzimierz Wysocki